

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pr-654/2023-40

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Danijeli Marotti Andrić, u pravnoj stvari tužiteljice Kristine Kragić iz Zagreba, Stružečki Put 7a, OIB: 48846456274, zastupane po punomoćniku Hrvoju Jukiću, odvjetniku iz Odvjetničkog ureda Jukić u Zagrebu, protiv tuženika SENSO IS d.o.o., Zagreb, Prisavlje 2, OIB: 53765524684, zastupanog po punomoćnici Marti Šimrak Lukavski, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Marta Šimrak Lukavski i Sanja Turković u Zagrebu, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 15. svibnja 2026., u nazočnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice Marine Sudac Grguraš, odvjetničke vježbenice i punomoćnice tuženika Marte Šimrak Lukavski, odvjetnice, 29. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su Odluka o otkazu ugovora o radu od 8. ožujka 2023. kao i Odluka kojom je odbijen zahtjev za zaštitom prava od 4. travnja 2023., nedopušteni.

II. Sudski se raskida Ugovor o radu sklopljen 18. siječnja 2023. između tužiteljice, i tuženika na temelju kojeg je tužiteljica kod tuženika bila zaposlena na neodređeno vrijeme na radnom mjestu tajnice, voditeljice ureda, te se kao dan prestanka radnog odnosa određuje 11. travnja 2023.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužiteljici na ime naknade štete iznos od 5.490,10 eura sa zateznim kamatama koje teku od 29. lipnja 2026. pa sve do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana

IV. Tuženik je dužan nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 812,50 eura, uvećanog za iznos zakonske zatezne kamate od 29. lipnja 2026. pa do konačne isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom parničnog troška za preostali iznos preko dosuđenog.

VI. Odbija se u cijelosti zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 20. ožujka 2023. zaprimila odluku o otkazu ugovora o radu od nepoznatog dana, da datum naveden na Odluci ne odgovara postupanju poslodavca, a radi čega tužiteljica drži da je isti krivotvoren, odnosno da je Odluka antidatirana. Na navedenu Odluku, tužiteljica je pravovremeno uložila Zahtjev za zaštitom prava, na koji zahtjev je tuženik odgovorio, a koji odgovor-Odluku tuženika je tužiteljica zaprimila na kućnu adresu 16. travnja 2023. Odluka tuženika o otkazu ugovora o radu kao i Odluka kojom je odbijen zahtjev za zaštitom prava je nezakonita. Naime, a kao što je vidljivo i iz zaprimljenog Odgovora, Odluka o otkazu uslijedila je nakon što je radnica otvorila bolovanje, koje je otvorila nakon što je bila dugotrajno seksualno zlostavljana od strane Slavena Kulića, koji je osoba zadužena za zastupanje tuženika, a koji je opetovano istoj navodio da će sa njim morati seksualno općiti etc., dapače istoj prijetio i sl. Nakon što je isti zaprijetio i njoj i trećoj ženskoj osobi da će iste morati seksualno općiti sa njim (sudjelovati u „grupnom seksu“), tužiteljica je doživjela težak šok te je zbog opisanog morala dobiti adekvatnu medicinsku pomoć. Nakon navedenog, ista se obratila Poslodavcu radi podnošenja zahtjeva za zaštitom dostojanstva, a što je ista i učinila posredstvom punomoćnika. Upravo nakon tog obraćanja, a očito nakon otvaranja bolovanja, tuženik je kao Poslodavac donio odluku o otkazu, a što je očito oblik „osvete“ zbog prijavljivanja notornog kaznenog djela te zahtjeva da se istoj zaštite osnovna prava kao Radnika. Ukazuje se da je riječ o očito antidatiranoj Odluci budući da je ista poslana neposredno nakon zaprimanja maila kojeg je njen punomoćnik poslao tuženiku. Nesporno je da su istom prilikom dodatno povrijeđene odredbe zakona budući da je ista u trenutku donošenja Odluke, kada bi se pretpostavilo čak i da je datum na Odluci „stvaran“, a ne antidatiran, bila na bolovanju pa joj se stoga u tom trenutku isti niti nije mogao dostaviti. Napominje se da je tuženik podnio zahtjev inspekcijском nadzoru radi utvrđivanja nezakonitog bolovanja, ali da je inspekcija nakon postupanja utvrdila da nije došlo do nikakvih povreda. Tužiteljica navodi da je i iz Odgovora očito kako tuženik pokušava prikriti činjenicu da ju je osoba ovlaštena za zastupanje duži vremenski period terorizirala, prijetila joj te ju seksualno zlostavljala. U međuvremenu spomenuti Slaven Kulić je priveden, određena mu je zabrana uspostavljanja kontakata sa radnicom te je protiv njega podignuta optužnica.

1.1. Podneskom od 22. travnja 2026. tužiteljica navodi da je nakon otkaza sklopila novi ugovor o radu s drugim poslodavcem s 12. travnja 2023. te da zbog proteka vremena te činjenice da joj nije prihvatljivo vratiti se na rad kod tuženika postavlja zahtjev za sudskim raskidom te predlaže da se presudom utvrdi da su Odluka o otkazu ugovora o radu od 8. ožujka 2023. kao i Odluka tuženika kojom je odbijen njen zahtjev za zaštitu prava od 4. travnja 2023. nedopušteni, da se sudski raskine Ugovor o radu sklopljen 18. siječnja 2023., da se kao dan prestanka radnog odnosa odredi 11. travnja 2023., kao i da se naloži tuženiku da joj isplati na ime naknade štete iznos od 5.490,10

aura sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presuda pa do isplate, kao i da se naloži tuženiku da joj nadoknadi prouzročeni parnični trošak, zajedno sa zateznom kamatom kamatama tekućim od dana donošenja presuda pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Navodi da je točna činjenica da je 6. ožujka 2023. tužiteljica otvorila bolovanje kod tuženika, a koje je dostavila 8. lipnja 2023. u 13:06 sati direktoru tuženika na e-mail, da je 8. ožujka 2023. tuženik donio pisanu Odluku o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu tužiteljice, koju je tužiteljica zaprimila i potvrdila primitak 16. ožujka 2023. Nakon navedenog, tužiteljica je podnijela zahtjev za ostvarenjem prava koja su povrijeđena Odlukom o otkazu ugovora o radu naslovljen 21. ožujka 2023., a kojeg je tuženik zaprimio 24. ožujka 2023., te je na isti odgovorio 4. travnja 2023., da je tužiteljica odgovor zaprimila 14. travnja 2023. Slijedom navedenog, tuženik, opreza radi, ističe da je tužba podnesena nakon proteka prekluzivnog roka i to iz razloga što je na tužbi naznačen datum podnošenja tužbe 27. travnja 2023. dok iz digitalnog potpisa punomoćnika proizlazi da je ista potpisana 26. svibnja 2023. Nadalje tuženik navodi da je nakon praćenja rada tužiteljice za vrijeme probnog rada, ocijenio da tužiteljica nije zadovoljila u pogledu radne i stručne sposobnosti te da kasni na posao, nakon čega je 8. ožujka 2023. uslijedila Odluka o otkazu ugovora o radu radi nezadovoljenja na probnom radu. Istu Odluku potpisala je ovlaštena osoba tuženika. Takvu odluku tuženik je mogao donijeti i za vrijeme dok je tužiteljica bila na bolovanju. Tuženik je tužiteljici otkazao radni odnos tijekom probnog rada te joj je odluka o otkazu pravovremeno i nesporno dostavljena, a nikako antidatirana ili kako to pogrešno navodi tužiteljica – nepoznatog datuma. Nadalje, tuženik je 24. ožujka 2023. od strane tužitelja zaprimio Zahtjev za ostvarenjem prava koja su povrijeđena Odlukom o otkazu ugovora o radu, a tuženik ističe da su navodi tužiteljice iz Zahtjeva vezani na seksualno uznemiravanje od strane bilo koga zaposlenog kod tuženika ne samo netočni i neistiniti, već su usmjereni na narušavanje integriteta tuženika, iskonstruirani su te nemaju nikakve veze sa zakonitosti ili dopuštenosti predmetnog Otkaza ugovora o radu već očito imaju za cilj narušavanje ugleda i časti udjeličara tuženika, Slavena Kulića, kao i samog tuženika. Upravo suprotno navodu iz tužbe, tužiteljica nikada nije tuženiku podnijela pritužbu radi seksualnog uznemiravanja niti osobno, a niti putem punomoćnika, a bolovanje je prema mišljenju tuženika otvorila onog trenutka kada je doznala od kolegice Kristine Renić da će dobiti otkaz ugovora o radu. Tada je pod nejasnim okolnostima, otišla s radnog mjesta, a potom je poslala poruku da je bolesna upravo Slavenu Kuliću, kojeg u svojoj tužbi proziva radi seksualnog zlostavljanja na radnom mjestu, što je životno nelogično i neživotno. Naime direktor tuženika nije Kulić već Danijel Mulugeta, kojem je tužiteljica mogla javiti razlog odsutnosti s posla. Kronološki, 6. ožujka 2023. zajedno s kolegicom Kristinom Renić za vrijeme radnog vremena tužiteljica je pila kavu u kafiću nedaleko od ureda tuženika. Tom prilikom naišao je direktor Kristine Renić, ujedno i udjeličar tuženika, Slaven Kulić, koji je iskazao nezadovoljstvo neradom i izbjivanjem s radnog mjesta. Neposredno nakon navedenog događaja, a po povratku Kristine Renić na rad, njezin direktor je Kristinu Renić upozorio na kašnjenje i prokomentirao da će tužiteljica zaposlena kod tuženika dobiti otkaz za vrijeme probnog rada radi nezadovoljenja radom, učestalog kašnjenja na posao, brojnih privatnih razgovora i privatnih sastanaka tijekom radnog vremena i učestalih grešaka u radu. Odmah neposredno nakon tog razgovora, tužiteljica je napustila radno mjesto tvrdeći da joj je nećakinja loše, a potom žurno pokupila svoje stvari iz ureda tuženika s isprikom da joj nije dobro i udaljila se s posla. Bilo je već tada sasvim jasno da je primila informaciju od Kristine Renić kako joj tuženik namjerava dati otkaz ugovora o radu. Naknadno je

tužiteljica tuženiku dostavila i potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad. Slijedom navedenih činjenica te sumnje tuženika da se radi o konstruiranom odlasku na bolovanje, tuženik je podnio HZZO, zahtjev za kontrolu privremene nesposobnosti za rad. Točno je da je odluka o Otkazu ugovora o radu donesena 8. ožujka 2023., a tužiteljica ju je zaprimila tek 16. ožujka 2023. na kućnoj adresi te je tužiteljica u zakonskom roku podnijela zahtjev za zaštitu prava radnika, koji je tuženik odbio. Tuženik opovrgava bilo kakve navode kako bi na bilo koji način bilo tko od zaposlenika uznemiravao tužiteljicu, radna atmosfera je bila kolegijalna i prijateljska te ističe da je tužiteljica uvijek bila okružena drugim zaposlenicima koji bi istome svjedočili da je došlo do bilo kakvog uznemiravanja. Tuženik navodi da je mišljenja da osoba koja je uznemiravana na radnom mjestu, zasigurno nema namjeru nastaviti svoj radni odnos kod tog poslodavca niti s tim poslodavcem i kolegama čestita i slavi rođendane, odnosno obavještava osobu koja ju seksualno uznemirava o izostancima s posla, a da pritom ta osoba (Kulić) nije ovlaštena osoba kod poslodavca, ovdje tuženika, dopisuje se s Kulićem i sl. Točno je da je tužiteljica podnijela kaznenu prijavu protiv Slavena Kulića, da je isti priveden i odmah nakon saslušanja pušten iz pritvora. Također, netočna je činjenica da je protiv Slavena Kulića podignuta optužnica. Štoviše isti nikada nije kažnjavao, niti je protiv istoga ranije netko od kolegica podnio ikakvu sličnu prijavu radi bilo kakvog uznemiravanja. Tuženik predlaže u cijelosti odbiti tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice te obvezati tužiteljicu da tuženiku naknadi parnični trošak.

2.1. Podneskom od 24. travnja 2026. tuženik se očitovao na izmijenjeni tužbeni zahtjev kojim tužiteljica potražuje sudski raskid radnog odnosa te navodi da se radi o preinaci tužbenog zahtjeva nakon provedenog postupka, predlaže sudu da istu ne dopusti, protivi se zahtjevu tužiteljice za sudskim raskidom te smatra da nema zakonskih pretpostavka za isti jer je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu zakonita, dopuštena i utemeljena na opravdanom razlogu, a također osporava i zahtjev tužiteljice za naknadom štete kako u osnovi, tako i u visini.

3. Sud je tijekom dokaznog postupka pročitao svu dokumentaciju priloženu spisu, saslušan je svjedok Slaven Kulić te su saslušani tužiteljica i zz tuženika Danijel Mulugeta, kao stranke u postupku.

4. Ocjenom provedenih dokaza u smislu odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan.

5. U ovoj fazi postupka među strankama nije sporno da je tužiteljica radila kod tuženika temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenog 18. siječnja 2023. na radnom mjestu Tajnice, Voditeljice Ureda, uz ugovaranje probnog rada od tri mjeseca, da je tuženik otkazao tužiteljici Ugovor o radu Odlukom o otkazu Ugovora o radu od 8. ožujka 2023. zbog nezadovoljavanja na probnom radu, da je tužiteljica Odluku o otkazu zaprimila 16. ožujka 2023. te da je protiv Odluke o otkazu podnijela Zahtjev za zaštitu prava 21. ožujka 2023., kojeg je tuženik zaprimio 24. ožujka 2023. i na isti se očitovao Odlukom od 4. travnja 2023.

6. Između stranaka je sporno je li tužiteljica u zakonom određenom roku zatražila zaštitu svojih prava pred sudom i je li tuženik imao opravdane razloge za donošenje Odluke o otkazu Ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu, odnosno jesu li Odluka o otkazu ugovora o radu, kao i Odluka kojom je odbijen zahtjev tužiteljice za zaštitu prava, zakonite i dopuštene.

7. Odredbom čl. 133. st. 1. i st. 2. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022, 64/2023, dalje: ZR), propisano je da radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od petnaest

dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava (st.1.). Ako poslodavac u roku od petnaest dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ovoga članka ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od petnaest dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom (st.2.).

8. Uvidom u Dostavnicu koju je tuženik priložio uz odgovor na tužbu (stranica 48 spisa) proizlazi da je tužiteljica zaprimila Odgovor na zahtjev za zaštitu prava 14. travnja 2023. Iz stanja u spisu je razvidno da je tužiteljica podnijela tužbu ovom sud putem pošte preporučenom pošiljkom 27. travnja 2023. Iako je tužiteljica 26. svibnja 2023. na traženje suda dostavila još jedan primjerak tužbe u elektorničnom obliku, putem e-komunikacije, isto nije od utjecaja na činjenicu da je tužiteljica prvotno podnijela tužbu ovom sudu 27. travnja 2023. Slijedom navedenog ovaj sud je utvrdio da je tužiteljica tužbu podnijela unutar roka iz čl. 133. st. 2. ZR odnosno da je tužba tužiteljice pravodobna i dopuštena, a prigovor prekluzije istaknut po tuženiku neosnovan.

9. Nadalje, neosnovan je i prigovor tuženika da zahtjev tužiteljice za sudskim raskidom ugovora o radu i dosudi naknade štete predstavlja preinaku tužbe, a čemu se tuženik protivi. Naime, odredbom čl. 125. st. 3. ZR-a je propisano da poslodavac i radnik mogu zahtjev za prestanak ugovora o radu podnijeti do zaključenja glavne rasprave pred sudom prvog stupnja. Tužiteljica je zahtjev za sudskim raskidom radnog odnosa ponijela tijekom glavne rasprave podneskom od 22. travnja 2026., dakle u roku predviđenom odredbom čl. 125. st. 3. ZR-a. Stoga se u konkretnom slučaju ne radi o preinaci tužbe niti se tuženik istome može protiviti.

10. U konkretnom slučaju radi se o redovitom otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu, propisan odredbom čl. 115. st. 1. toč. 4. ZR-a koja određuje da poslodavac može redovito otkazati ugovor o radu ako radnik nije zadovoljio na probnom radu.

11. Iz Ugovora o radu na neodređeno vrijeme kojeg su tužiteljica i tuženik sklopili 18. siječnja 2023. proizlazi da je čl. 1. ugovoreno da će tužiteljica obavljati slijedeće poslove: Komunicira s knjigovodstvenim servisom vezano za knjigovodstvene usluge, kontaktira korisnike na zahtjev ostalih zaposlenika tvrtke, javlja se na telefonske pozive upućene na telefonsku centralu tvrtke, izdaje otpremnice i račune, zaprima otpremnice i račune, zaprima i otprema poštu, obavlja sve aktivnosti vezano za stranke uključivo posluživanje istih, obavlja sve ostale administratorske poslove, surađuje s drugim članovima odjela pri pripremi i izradi dokumentacije za nadmetanje, surađuje s drugim članovima odjela sukladno potrebama posla, podnosi izvješće o radu odjela, obvezana je obavljati poslove u skladu sa sustavom upravljanja kvalitetom. Također, da se obvezuje redovno, savjesno i istinito izvješćivati Upravu Poslodavca o svim pitanjima poslovanja iz svog djelokruga rada, odnosno pitanjima za koje to Uprava zatraži. Odredbom čl. 4. ugovoreno je da će tužiteljica raditi u radnom vremenu od 40 sati tjedno raspoređenog na pet radnih dana, u jednokratnom dnevnom radnom vremenu od 8,30 do 16,30 sati. Odredbom čl. 10. je ugovoreno da je ugovor sklopljen na neodređeno vrijeme uz probni rok od tri mjeseca, a mogu ga redovno i izvanredno otkazati, kako poslodavac, tako i radnik kada su za to ispunjeni uvjeti propisani Zakonom o radu.

12. Iz Odluke o otkazu Ugovora o radu od 8. ožujka 2023. proizlazi da je tuženik istim tužiteljici, koja temeljem Ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 18. siječnja 2023. obavljala poslove radnog mjesta tajnice, voditeljice ureda i to uz uvjet probnog rada u trajanju od tri mjeseca, otkazao Ugovor o radu za vrijeme trajanje probnog rada zbog nezadovoljavanja radnice na probnom radu. Iz Obrazloženja proizlazi da se za

vrijeme probnog rada Radnica nije dokazala svojim radnim sposobnostima na način kako to zahtjeva njeno radno mjesto i opis poslova, te nije zadovoljila očekivanja Poslodavca u pogledu posjedovanja odgovornosti i točnosti za obavljanje povjerenih joj poslova, često je u vrijeme radnog vremena obavljala privatne telefonske razgovore te nije na vrijeme dolazila na radno mjesto.

13. Iz Povratnice – Obavijest o prijemu/uručenju sa stranice 39 spisa proizlazi da je tuženik Odluku o otkazu poslao tužiteljici putem pošte preporučenom pošiljkom od 15. ožujka 2023., a tužiteljica je Odluku zaprimila 16. ožujka 2023.

14. Iz Zahtjeva za zaštitu prava od 21. ožujka 2023. proizlazi da u istom tužiteljica navodi smatra da joj je otkaz Ugovora o radu uručen nezakonito s obzirom da je i dalje na bolovanju, upravo zbog pritužbe na seksualno uznemiravanje na radnom mjestu, a isti smatra i izvršenjem pritiska na nju osobno. Ponavlja da je njen punomoćnik prije uručenog otkaza kontaktirao Poslodavca i postao mu službenu pritužbu za seksualno uznemiravanje.

15. Iz Odgovora na Zahtjev za zaštitu prava od 4. travnja 2023. proizlazi da je tuženik naveo da je nakon praćenja rada radnice za vrijeme probnog rada, ocijenio da radnica nije zadovoljila u pogledu radne i stručne sposobnosti te da kasni na posao, nakon čega je uslijedila Odluka o otkazu ugovora o radu radi nezadovoljenja na probnom radu, a da nezadovoljavanje radnika na probnom radu predstavlja posebno opravdan razlog za otkaz ugovora o radu koji se radniku može otkazati tijekom njegova trajanja, a najkasnije zadnjeg dana probnog rada. Poslodavac je radnici otkazao radni odnos tijekom probnog rada, te joj je odluka o otkazu pravovremeno i nesporno dostavljena. Posebno ističe da su navodi radnice u Zahtjevu vezani na seksualno uznemiravanje od strane bilo koga zaposlenog kod poslodavca ne samo netočni i neistiniti, već su usmjereni na narušavanje integriteta poslodavca te nemaju nikakve veze sa zakonitosti ili dopuštenosti predmetnog Otkaza ugovora o radu već očito imaju za cilj narušavanje ugleda i časti udjeličara tuženika kao i samog poslodavca. Upravo suprotno navodu iz Zahtjeva, radnica nikada nije poslodavcu podnijela pritužbu radi seksualnog uznemiravanja niti osobno, a niti putem punomoćnika. Radnica je 6. ožujka 2023. zajedno s prijateljicom Kristinom Renić za vrijeme radnog vremena pila kavu u kafiću nedaleko uredu poslodavca. Tom prilikom naišao je direktor Kristine Renić, ujedno i udjeličar tuženika koji je iskazao nezadovoljstvo neradom i izbjivanjem s radnog mjesta. Neposredno nakon navedenog događaja, a po povratku Kristine Renić na rad, njezin direktor je Kristinu Renić upozorio na kašnjenje i prokomentirao da će radnica tuženika dobiti otkaz za vrijeme probnog rada radi nezadovoljenja na radnom mjestu, učestalog kašnjenja na posao, brojnih privatnih razgovora i privatnih sastanaka tijekom radnog vremena i učestalih grešaka u radu. Odmah neposredno nakon toga, radnica je napustila radno mjesto tvrdeći da joj je nećakinja loše, a potom žurno pokupila svoje stvari iz ureda poslodavca s isprikom da joj nije dobro i udaljila se s posla. Bilo je već tada sasvim jasno da je primila informaciju od Kristine Renić kako joj poslodavac namjerava dati otkaz ugovora o radu. Naknadno je radnica poslodavcu dostavila i potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad. Poslodavac opovrgava bilo kakve navode kako bi na bilo koji način bilo tko od zaposlenika uznemiravao radnicu, radna atmosfera je bila kolegijalna i prijateljska te ističe da je radnica uvijek bila okružena dugim zaposlenicima koji bi istome svjedočili da je došlo do bilo kakvog uznemiravanja. Upravo optužbe radnice na seksualno uznemiravanje usmjerene su na stvaranje pritiska na poslodavca kako bi opozvao svoju odluku o otkazu i vratio radnicu na rad kod poslodavca. Osoba koja je uznemiravana na radnom mjestu kod poslodavca zasigurno nema namjeru nastaviti svoj radni odnos kod tog poslodavca niti s tim poslodavcem i kolegama čestita i slavi rođendane. Tuženik navodi da je radnici

otkazni rok tekao i za vrijeme privremene nesposobnosti. Sukladno svemu navedenom, a kako iz svega naprijed navedenog i obrazloženog nedvojbeno proizlazi da je Odluka o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu opravdana, dopuštena, te zakonita, dok su navodi radnice iz Zahtjeva neosnovan, u većem dijelu apsolutno irelevantni u odnosu na predmetnu Odluku te činjenicu da radnica nije zadovoljila potrebama radnog mjesta poslodavca. Stoga je Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava radnika odbijen kao neosnovan te se u cijelosti održava na snazi Odluka o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu.

16. Iz e-mail komunikacije od 8. ožujka 2023. proizlazi da je tužiteljica u privitku dostavila Danijelu Mulgeti potvrdu o otvorenom bolovanju, a da je Danijel Mulugeta isti dan predmetni e-mail proslijedio Slavenu Kuliću.

17. Iz e-mail poruke od 14. ožujka 2023. proizlazi da je punomoćnik tužiteljice dostavio Danijelu Mulugeti u ime tužiteljice zahtjev za zaštitom prava i dostojanstva, a da je Danijel Mulugeta istome odgovorio porukom od 15. ožujka 2023. potvrđujući da je zaprimljen Zahtjev za zaštitom prava i dostojanstva tužiteljice, ali da isti nije potpisan i da nedostaje punomoć za zastupanje iste pa da stoga navedeni zahtjev ne mogu uzeti u razmatranje i postupanje. Nakon toga porukom od 16. ožujka 2023. u 9,26 sati punomoćnik tužiteljice dostavlja Danijelu Mulugeti ponovno punomoć i navodi da je bio uvjeren da je punomoć bila u privitku. Nadalje, e-mail porukom od 16. ožujka 2023., 9,36 sati, Danijel Mulugeta ponovno poziva punomoćnika tužiteljice da nije dostavio potpisani dokument i punomoć.

18. Iz e-mail poruke od 23. ožujka 2023. proizlazi da punomoćnica tuženika obavještava punomoćnika tuženika da nije postupio po traženju Danijela Mulugeta i dostavio potpisani zahtjev za zaštitu dostojanstva i punomoć i da je 16. ožujka 2023. dostavio samo e-mail bez priloga pa ga poziva da dostavi potpisani zahtjev s odvjetničkom punomoći kako bi mogli odgovoriti na isti.

19. Iz email poruke od 27. ožujka 2023. proizlazi da punomoćnik tužiteljice obavještava punomoćnicu tuženika da je tužiteljica, unatoč tome što je na bolovanju, zaprimila otkaz ugovora o radu i da je očito da poslodavac ima intenciju naštetiti njegovoj stanci. Porukom od istog dana punomoćnica tuženika ponavlja da njena stranka nikada nije zaprimila potpisani zahtjev za zaštitu prava i dostojanstva tužiteljice niti punomoć za zastupanje iste.

20. Svjedok Slaven Kulić je iskazao da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu direktor prodaje, da je 6. ožujka 2023. sreo tužiteljicu kako sjedi u kafiću pored prostorija tuženika zajedno sa kolegicom iz druge firme, da je nastavio razgovor s tom drugom kolegicom, a tužiteljica je napustila kafić, da ta druga kolegica radi u tvrtki u kojoj je on direktor, Nutricos d.o.o., da je kolegici prenio informaciju da je u petak na razgovoru za posao bila nova kolegica, potom je otišao u prostorije tuženika, sreo je tužiteljicu, ista je razgovarala sa sestrom, rekla mu je da joj je nećak bolestan, a potom je otišla iz firme, potom se nakon 40 minuta vratila u ured zajedno sa svojim partnerom te je rekla da ide na hitnu i da otvara bolovanje. On je sve prenio zz tuženika koji je potvrdio da ga je tužiteljica obavijestila da otvara bolovanje. Naveo je da tužiteljica nije dostavila poslodavcu doznake o bolovanju u roku od 24 sata. Stoga je tužiteljici 8. ožujka 2023. poslodavac odlučio dati otkaz. Koliko je njemu poznato tužiteljica je otkaz dobila iz razloga što nije zadovoljavala zahtjeve svoga radnog mjesta. Tužiteljica je po odlasku ponijela sa sobom bitne podatke za poslovanje tuženika koji su bili pohranjeni na USB, ponijela je mobitel te laptop. Nakon 4-5 dana tuženik je zaprimio od tužiteljice zahtjev za zaštitu dostojanstva. Zatražili su stručnu pomoć od svoga odvjetnika koji im je pomogao na koji način odgovoriti na zaprimljeni zahtjev za zaštitu dostojanstva a tuženik je ostao u cijelosti pri svojoj odluci o otkazu ugovora o radu tužiteljici. U cijelosti

osporava sve navode tužiteljice u kojima ista ističe da ju je on seksualno uznemiravao. Naveo je da je s tužiteljicom normalno komunicirao, ista mi je čak ispekla tortu za rođendan te mu je poklanjala druge poklone. Točno je da je u tijeku kazneni postupak koji je pokrenulo ODO povodom prijave tužiteljice, optužnica je potvrđena. Ističe da je tužiteljica prije nego što je dobila otkaz šetala okolo po zgradi u kojoj se nalaze prostorije tuženika te je pričala, odnosno iznosila svoje navode da ju je on seksualno uznemiravao te pitala ljude da li su to vidjeli, a svi su se čudili te su joj negativno odgovorili. Sve ljude s kojima je razgovarala je naznačila kao svjedoke u kaznenom postupku a koji su u tom postupku rekli da ne znaju o čemu se radi. Tuženik kao poslodavac nije bio zadovoljan s radom tužiteljice i to je tužiteljici bilo dano do znanja u više navrata, razlog za otkaz je također i njeno ponašanje po odlasku na bolovanje kada je sa sobom ponijela podatke važne za poslovanje tuženika. Tužiteljica nije savladala rad u programu Wond. Tužiteljica je objavljena sa tijela osiguranja nakon što je direktor uspio dobiti nova prava za pristup podacima koje je otuđila tužiteljica. Tuženik je zaprimio doznake od tužiteljice u vezi otvaranja bolovanja 8. ožujka 2023. Protiv njega se vodi kazneni postupak i po prijavi za uznemiravanje koju je podnijela Kristina Renić. Ista je sjedila zajedno s tužiteljicom na kavi ispred prostorija tuženika 6. ožujka 2023. Nakon tužiteljice kod tuženika je zaposlena nova osoba na radnom mjestu tajnice a to nije osoba koja se javila na natječaj za koji je tužiteljica čula. Tuženik je raspisao novi natječaj nakon što je s tužiteljicom raskinut radni odnos. Tužiteljica je u svakodnevnom radu bila u kontaktu s direktorom Danijelom Mulugeta kao i sa tajnicom koja se nalazila na porodiljnom dopustu. Svjedok navodi da nije bio često u firmi jer je učestalo na putu. Poznato mu je da je tužiteljica učestalo kasnila na posao. Tužiteljica je više puta upozoravana da ne obavlja zadatke svoga radnog mjesta na nivou za koje se očekivalo od nje. Tužiteljica za vrijeme radnog odnosa kod tuženika nikada nije iznosila primjedbe ni prigovore vezano uz uznemiravanje, niti je takve prigovore iznosila prije nego što je otvorila bolovanje. Tuženik je prvo saznanja o tome dobio u trenutku kada je tužiteljica poslala e-mail s takvim sadržajem. Tužiteljica je u više navrata bila na raznim sastancima s više osoba, na kavama, ručkovima a nikada nije iznijela prigovore da je uznemiravana. Tužiteljica je primljena u radni odnos kod tuženika jer u svojoj prijavi navela da zna raditi u Wondu. Odluku o otkazu je donio direktor tuženika u konzultaciji sa njim, odluku o otkazu tužiteljici su dostavili putem pošte preporučenom pošiljkom, a ista je tužiteljici poslana prije nego što je tuženik zaprimio zahtjev za zaštitu dostojanstva, koji je tužiteljica dostavila putem e-maila. Tuženik je bio nezadovoljan s radom tužiteljice, u vrijeme donošenja odluke tužiteljica je i dalje bila u probnom roku, a tuženiku nije bilo u interesu da svako malo raspisuje natječaje. Namjera tuženika je bila svakako tužiteljici dati otkaz ukoliko ista ne poboljša svoj rad.

21. Tužiteljica je iskazala da je dvadesetak dana prije nego što je zaprimila osporenu odluku o otkazu prijavila svome direktoru da je doživjela seksualno napastovanje od strane Slavena Kulića, direktoru je opisala situaciju koja se dogodila, rekla mu je da ju je Slaven Kulić uhvatio za stražnjicu, pitala ga je da li namjerava išta poduzeti oko toga. Direktor joj je rekao da ako mora išta reći Slavenu Kuliću, da će tada ona tada dobiti otkaz. Inače Slaven Kulić je bio vlasnik tuženika. Osim situacije koju je opisala bilo je još situacija u kojima ju je Slaven Kulić napastovao i to na način da je stavljao ruku na njeno koljeno. Sve navedeno prijavila je policiji, pokrenut je kazneni postupak. Nakon što je prije navedeni događaj prijavila direktoru pa sljedećih dvadesetak dana svašta je doživjela od Slavena Kulića te je sa 6. ožujkom 2023. otvorila bolovanje. Obratila se svojoj doktorici, sve joj je ispričala, ista ju je uputila u Centar za krizna stanja na KBC ZG. Za vrijeme dok je bila na bolovanju dobila je odluku

o otkazu zbog nezadovoljavanja na probnom radu. Prilikom zaposlenja kod tuženika samo je na kratko dobila mogućnost da se uhoda u posao, uopće nije bila upućena u sve detalje posla koje mora obavljati te se sama uvodila u posao uz pomoć kolegice Martine. Za vrijeme radnog odnosa Slaven Kulić ju je na dnevnoj bazi vrijeđao. Direktor Danijel Mulugeta nije nikada iznio primjedbu na njen rad. Uznemiravanje koje je doživljavala od strane Slavena Kulića prenijela je svojoj kolegici Kristini Renić koja je također bila uznemiravana od strane Slavena Kulića. Na dan kada se Kristina Renić zaposlila u tvrtki Nutricius Slaven Kulić je pozvao je nju i Kristinu Renić na piće, a nakon što je Kristina Renić otišla ponudio joj je „trojac“ te je opisao na koji način to želi. Njen odvjetnik je poslao poslodavcu pritužbu za zaštitu dostojanstva nakon što je otišla na bolovanje, a svakako prije nego što je dobila odluku o otkazu. Slaven Kulić ju je znao upozoravati da za vrijeme radnog vremena ne smije koristiti svoj privatni mobitel, a privatni mobitel trebala je koristiti i u poslovne svrhe. Slaven Kulić nije dozvoljavao da mobitel bude na stolu. Direktor je nikada nije upozoravao zbog razgovora na mobitelu. Nikada nije bila upozorena na to da kasni pri dolasku na radno mjesto. Zнала je raditi u programu WAND. Nije točno da su ona i kolegica Kristina Renić organizirale Slavenu Kuliću rođendansku zabavu. Slaven Kulić ih je pozvao na svoju rođendansku zabavu kao i sve kolege s posla, one su se odazvale pozivu, bile su na zabavi 2,3 sata, radilo se o ručku-večeri, Slaven Kulić nije ostao do kraja. Na rođendanskoj zabavi su bili zaposlenici tuženika i zaposlenici tvrtke Nutricius, bilo ih je sveukupno 5-6 osoba. Iako je cijelo vrijeme radnog odnosa kod tuženika bila seksualno uznemiravana od strane Slavena Kulića svejedno nije dala otkaz jer nije mogla pronaći novi posao. Od listopada 2023. je zaposlena kod trenutnog poslodavca, a od trenutka otkaza do zaposlenja kod trenutnog poslodavca promijenila je dva posla. Tuženiku je vratila službeni mobitel nakon što je dobila otkaz i to na način da je isti njen suprug odnio tuženiku, točnije direktoru. USB stick koji je bio povezan sa pristupom na njen račun na e-građani a kojeg je koristila za vrijeme rada kod tuženika za plaćanje računa, nije vratila poslodavcu već je isti odnijela u Finu sa zahtjevom da se poništi. Poslodavac je dobro znao da se predmetni stick ne može koristiti bez njene lozinke. Točno je da je 6. ožujak 2023. rekla svome direktoru i Slavenu Kuliću da je njena nećakinja završila u bolnici, a nakon toga se više nije mogla vratiti na rad kod tuženika. Naime nekih tjedan dana prije pristupio joj je Slaven Kulić za vrijeme dok je sjedila na kavi sa kolegicom Kristinom Renić te joj je rekao da je kontaminirana, zabranio je njoj i Kristini Renić da imaju bilo kakve kontakte, a zbog toga se osjećala izolirano i prestrašeno.

22. Zz tuženika Danijel Mulugeta je iskazao da se tužiteljica zaposlila kod tuženika nakon što su on i Slaven Kulić sa istom obavili razgovor, Slaven Kulić je vlasnik tuženika te ujedno i voditelj prodaje. ZZ tuženika je iskazao da je njegovo radno mjesto bilo udaljeno od radnog mjesta tužiteljice nekih 40 metara. Osobno nije imao nikakvih pritužba na rad tužiteljice, tužiteljica mu je donosila jednom do dva puta dnevno odrađenu dokumentaciju. Tužiteljica je najviše surađivala sa Slavenom Kulićem koji mu je učestalo iznosio pritužbe na rad tužiteljice. Konkretno Slaven Kulić mu je učestalo iznosio primjedbe da tužiteljica koristi privatni mobitel za vrijeme radnog vremena, da ista kasni na posao i da ne zna raditi u aplikaciji WAND. Zbog navedenog razgovarao je sa tužiteljicom, a njemu tužiteljica nije nikada iznijela primjedbe na ponašanje Slavena Kulića u smislu da ju isti seksualno uznemirava. Tužiteljica mu se jedino potužila na zahtjeve posla, na način organizacije rada. Sa tužiteljicom je prilikom potpisivanja ugovora o radu ugovoren i probni rad te je bilo za očekivati da će napraviti procjenu njenog rada za vrijeme trajanja probnog rada. Nakon pritužbi koje je iznio Slaven Kulić na rad tužiteljice, a u dogovoru sa Slavenom odlučio je tužiteljici otkazati ugovor o radu zbog nezadovoljavanja na probnom radu. Odluka o otkazu je napisana

8. ožujka 2023. te je dostavljena tužiteljici putem pošte preporučenom pošiljkom. Tužiteljica je u to vrijeme bila na bolovanju. Naveo je da su od odvjetnika tužiteljice zaprimili zahtjev za zaštitu prava tužiteljice i to nakon što je tuženik već donio odluku o otkazu. Prvi zahtjev nije bio potpisan pa je isti vraćen odvjetniku da se uredno potpiše i potvrdi punomoć, a nakon toga je tuženik angažirao svog odvjetnika. Također je naveo da je 6. ožujka 2023. obaviješten da tužiteljica odlazi na bolovanje, a istovremeno mu je Slaven Kulić rekao da je tužiteljici bolesna nećakinja. Tužiteljica mu se javila putem SMS da otvara bolovanje. Saznao je da je tužiteljica sa sobom ponijela službeni mobitel i USB stick za pristup e-računu, od tužiteljice je zatraženo da odmah vrati službeni mobitel i stick, a tužiteljica je sve vratila tek početkom travnja 2023. i to putem posrednika. Naveo je da je sa Slavenom Kulićem razgovarao oko toga što će napraviti sa tužiteljicom nakon što je ista 6. ožujka 2023. otišla na bolovanje te su suglasno 8. ožujka 2023. donijeli pisanu odluku o otkazu. On nije nikada primijetio da bi Slaven Kulić uznemiravao tužiteljicu, bio je prisutan na par zajedničkih kava kao i na rođendanskoj zabavi Slavena Kulića te isto nije primijetio. Kod tuženika se koristi program WAND za izdavanje fakture, tužiteljica je radila fakture. Tužiteljica je u svome životopisu napisala da se zna služiti navedenim programom, a kada je počela raditi kod tuženika pokazalo se da ipak ne zna raditi u tom programu te je te za vrijeme rada kod tuženika savladala rad u tom programu. Odluka o otkazu je odaslana putem pošte dan nakon je ista napisana. Tuženik je zahtjev za zaštitu dostojanstva prava tužiteljice zaprimio 13. ili 14. ožujka 2023. putem e-maila. Ne sjeća se koji je bio datum kada je poslan zahtjev. Nakon što je tuženiku dostavljena punomoć potpisana od strane tužiteljice tuženik se očitovao na zaprimljeni zahtjev. Tužiteljica je objavljena sa tijela osiguranja tek sa danom 23. ili 24. ožujka 2023. jer je tuženik imao problema sa pristupom u sustav, kao i zbog toga što je trebao proteći otkazni rok te zbog toga što je tuženik u međuvremenu zaprimio zahtjev tužiteljice za zaštitu dostojanstva. Odlučili su provjetriti može li se tužiteljica objavit u situaciji kada je podnijela zahtjev za zaštitu dostojanstva i to za vrijeme bolovanja. Tuženik je poslao inspekciju za provjeru bolovanja tužiteljice jer je imao informaciju da je tužiteljici bolesna nećakinja a ista je otvorila bolovanje zbog sebe isti dan.

23. Iz dopisa Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 14. studenog 2025. proizlazi da je u tijeku kazneni postupak protiv Slavena Kulića zbog kaznenog djela iz čl. 156. st. 1. Kaznenog zakona (spolno uznemiravanje).

24. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužiteljice te je isti ocijenio kao uvjerljiv, životan i logičan, te sukladan dokumentaciji koja prileži spisu. Naime, iz dokumentacije koja prileži spisu proizlazi da je tuženik 14. ožujka 2023. putem e-maila zaprimio Zahtjev tužiteljice za zaštitom prava i dostojanstva, poslan putem punomoćnika tužiteljice, i da na isti nije odgovorio, već da je e-mail porukom od 15. ožujka 2023. odgovorio da zahtjev nije potpisan i da nedostaje punomoć za zastupanje tužiteljice, kao i da je tuženik Odluku o otkazu poslao tužiteljici putem pošte preporučenom pošiljkom isti dan, dakle 15. ožujka 2023. Iz navedenog sud zaključuje da je tuženik Odluku o otkazu donio tek nakon što je tužiteljica jasno iznijela pritužbu da je spolno uznemiravana od strane Slavena Kulića, osnivača tuženika. Tužiteljica u svom iskazu uvjerljivo opisuje situacije kada je bila spolno uznemiravana od strane sebi nadređene osobe, isto je prijavila svome direktoru te je sud takve navode u cijelosti prihvatio, jer je tužiteljica zbog posljedica takvog ponašanja nedvojbeno otvorila bolovanje te o svemu obavijestila svog poslodavca i to upravo zz tuženika. Naime, iz e-mail korespondencije od 8. ožujka 2023. utvrđeno je da je tužiteljica dostavila zz tuženiku potvrdu o bolovanju, kao i da je zz tuženika isti dan sve proslijedio Slavenu Kuliću. S druge strane sud nije prihvatio iskaz zz tuženika da je već 8. ožujka 2023., nakon razgovora sa

Slavenom Kulićem donio odluku o tome da će tužiteljici otkazati Ugovor o radu zbog nezadovoljavanja na probnom roku te da je istog dana i sačinjena Odluka o otkazu, koja je poslana tužiteljici sutradan. Naime, kao što je već navedeno tuženik je Odluku o otkazu poslao tužiteljici tek 15. ožujka 2023., dakle, nakon što je tužiteljica putem svog punomoćnika dostavila tuženiku zahtjev za zaštitom prava i dostojanstva. Nadalje, zz tuženika je više puta tijekom davanja iskaza naglasio da on osobno nije imao primjedbe na rad tužiteljice, već da je primjedbe na njen rad iznosio upravo Slaven Kulić, kao i da mu tužiteljica nikada nije iznijela pritužbe da je Slaven Kulić spolno uznemirava. Sud je ovaj dio iskaza ocijenio neuvjerljivim i suprotan prihvaćenim iskazu tužiteljice. Naime, tijekom postupka je utvrđeno da se protiv Slavena Kulića vodi kazneni postupka zbog kaznenog djela iz čl. 156. st. 1. Kaznenog zakona (spolno uznemiravanje), a tužiteljica je uvjerljivo iskazala da je uznemiravanje usmeno prijavila svome direktoru koji nije poduzeo ništa po tako zaprimljenoj prijavi, već je u dogovoru sa osobom koju je tužiteljica prijavila da je uznemirava donio osporenu Odluku o otkazu.

25. Sud nije prihvatio iskaz svjedoka Slavena Kulića te je isti ocijenio neuvjerljivim i pristranim te danim u cilju otklanjanja odgovornosti, budući da je u tijeku kazneni postupak protiv istoga.

26. Sud nije posebno cijenio presliku sms komunikacije koja se nalazi na stranici 49-53 spisa jer je iz iste razvidno da se ne odnosi na komunikaciju između Slavena Kulića i tužiteljice, već na komunikaciju između Kristine Renić i Slavena Kulića.

27. U konkretnoj pravnoj stvari mjerodavna je odredba čl. 53. ZR koja glasi:

"(1) Prilikom sklapanja ugovora o radu može se ugovoriti probni rad.

(2) Probni rad iz stavka 1. ovoga članka ne smije trajati duže od šest mjeseci.

(3) Nezadovoljavanje radnika na probnom radu predstavlja posebno opravdan razlog otkaz ugovora o radu.

4) Na otkaz iz stavka 3. Ovoga članka ne primjenjuju se odredbe ovoga Zakona o otkazu ugovora o radu, osim čl. 120., čl. 121. st. 1. i čl. 125. ovoga Zakona.

(5) Otkazni rok kod ugovorenog probnog rada je najmanje sedam dana."

28. Sukladno navedenoj odredbi čl. 53. ZR kod otkaza zbog nezadovoljavanja na probnom radu isključivo poslodavac ima pravo procijeniti posjeduje li radnik sposobnost i osobine potrebne za obavljanje poslova radnog mjesta na koje je zaposlen. Svrha instituta probnog rada kao instrumenta zaštite poslodavca i radnika se iscrpljuje u davanju mogućnosti da se u ugovorenom roku probnog rada izvrši provjera osobina i sposobnosti radnika za obavljanje određenog posla, odnosno da se provjeri radna učinkovitost i znanje i da u slučaju nezadovoljstva pristupom radnika poslu u okviru probnog rada se radniku može otkazati sklopljeni ugovor o radu.

29. U slučaju otkaza iz čl. 53. st. 3. ZR sud nije ovlašten utvrđivati da li je radnik zadovoljio na probnom radu jer tu procjenu ima pravo izvršiti samo poslodavac, a u suprotnom, institut probnog rada izgubio bi svoj smisao.

30. Tužiteljica tužbeni zahtjev temelji na tvrdnji da joj je tuženik kao poslodavac nezakonito otkazao ugovor o radu za vrijeme dok je bila na bolovanju koje je otvorila nakon što je bila dugotrajno spolno uznemiravana od strane osnivača tuženika Slavena Kulića te nakon što je prijavila poslodavcu da je uznemiravana upravo od strane osnivača poslodavca te tvrdi da je to razlog zbog kojih joj je tuženik otkazao ugovor o radu, a ne nezadovoljavanje na probnom radu, što je dopušten razlog osporavanja pravilnosti i zakonitosti odluke o otkazu ugovora o probnom radu.

31. Odredbom čl. 1. st. 1. i 2. Zakona o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine 85/08 i 112/12) propisana je zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog

ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog nasljeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije. Diskriminacijom se smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po navedenim osnovama. Odredbom čl. 3. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije propisano je da je uznemiravanje svako neželjeno ponašanje uzrokovano nekim od osnova iz čl. 1. st. 1. Zakona koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe, a koje uzrokuje strah, neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje.

32. Da bi neželjeno ponašanje predstavljalo uznemiravanje u smislu čl. 3. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije potrebno je dokazati da se radi o ponašanju koje je uzrokovano nekim od osnova iz čl. 1. st. 1. tog Zakona te da se radi o ponašanju koje ima za cilj ili stvarno predstavlja povredu dostojanstva osobe koje uzrokuje strah te neprijateljsko, ponižavajuće ili uvredljivo okruženje.

33. Sukladno čl. 20. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije propisano je da ako stranka u sudskom postupku tvrdi da je povrijeđeno njezino pravo na jednako postupanje prema odredbama tog Zakona, dužna je učiniti vjerojatnim da je došlo do diskriminacije. U tom slučaju teret dokazivanja da nije bilo diskriminacije leži na protivnoj stranci.

34. Prema ocjeni ovog suda, tužiteljica je učinila vjerojatnim postojanje diskriminacije, odnosno učinila je vjerojatnim da je Odluka o otkazu posljedica toga što je prijavila svom poslodavcu da je spolno uznemiravana od strane njoj nadređene osobe, osnivača tuženika, a ne zbog njenog nezadovoljavanja na probnom radu, odnosno da Odluka o otkazu nije donesena iz legitimnih poslovnih razloga i interesa. Slijedom navedenog teret dokaza da u konkretnom slučaju nije došlo do diskriminacije leži na tuženiku. On je dužan dokazati, da se u konkretnom slučaju ne radi o diskriminaciji nego o legitimnoj poslovnoj praksi utemeljenoj na transparentnim, objektivnim, jasnim kriterijima, čiji način primjene i rezultat su predvidivi unaprijed te koji stoga ne ostavljaju nikakav prostor sumnji u motive koji leže iza poslovnih odluka donesenih primjenom tih kriterija, odnosno u konkretnom slučaju da je Odluka o otkazu ugovora o radu donesena upravo zbog nezadovoljavanja tužiteljice na probnom radu. Tuženik nije podastro sudu jasna nedvosmisljena i objektivna obrazloženja razloga zbog kojih je tužiteljica učinila vjerojatnim postojanje diskriminacije, čime je teret dokaza prešao na tuženika, koji je svoje ponašanje morao otkloniti i to do razine izvjesnosti, a što prema mišljenju suda nije učinio.

35. Naime, tijekom postupka je utvrđeno da je tuženik Odluku o otkazu ugovora o radu donio nakon što je tužiteljica prijavila uznemiravanje od strane osnivača tuženika, odnosno da je tuženik Odluku o otkazu donio u cilju da se tužiteljici raskine radni odnos zbog prijave protiv osnivača tuženika, a ne zbog nezadovoljavanja na probnom radu. Stoga je sud zaključio da je otkaz tužiteljičinog ugovora o radu posljedica diskriminacije, uznemiravanja i šikaniranja tužiteljice.

36. Slijedom navedenog, odluka tuženika o otkazu ugovora o radu zbog nezadovoljstva na probnom radu od 8. ožujka 2023., kao i Odluka tuženika kojom je odbijen zahtjev tužiteljice za zaštitom prava od 4. travnja 2023. su nedopušteni.

37. Tužiteljica je tijekom postupka istaknula zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu navodeći da joj nastavak radnog odnosa kod tuženika nije prihvatljiv.

38. U odnosu na ovaj zahtjev tužiteljice relevantna je odredba članka 125. st. 1. ZR koja određuje da će sud, ako utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih

ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

39. Iz Elektroničkog zapisa Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje koji je tužiteljica priložila uz spis uz podnesak od 22. travnja 2026. (stranica 114 spisa) proizlazi da se tužiteljica zaposlila kod drugog poslodavca 12. travnja 2023.

40. Stoga je prihvaćen zahtjev tužiteljice da se ugovor o radu kojeg je imala sklopljenog sa tuženikom sudski raskine i da se kao dan prestanka radnog odnosa odredi 11. travnja 2023.

41. Tužiteljica svojim tužbenim zahtjevom na ime naknade štete zbog sudskog raskida traži iznos od pet bruto ugovorenih mjesečnih plaća (čija visina nije bila sporna, a što proizlazi i iz Ugovora o radu od 18. siječnja 2023. kojim je ugovorena mjesečna plaća u iznosu od 1.098,02 eura bruto) u ukupnom iznosu od 5.490,10 eura. Iz stanja u spisu proizlazi da je tužiteljica bila u radnom odnosu kod tuženika nepuna dva mjeseca, dok je tijekom postupka utvrđeno da je tužiteljica za vrijeme radnog odnosa doživjela spolno uznemiravanje, kao i da se tuženik po prijavi tužiteljice ogлуšio i na taj način postupao diskriminatorno i neprimjereno i da je tužiteljici povrijeđeno ne samo njeno radno nego i ljudsko pravo. Stoga sud smatra opravdanim dosuditi tužiteljici na ime naknade štete zatraženih pet bruto ugovorenih mjesečnih plaća u ukupnom iznosu od 5.490,10 eura, zajedno sa zateznim kamatama od dana donošenja presude. Visina stope zatezne kamate određena je sukladno odredbi čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje: ZOO), koje je propisana za ostale odnose.

42. Sud nije posebno cijenio izjavu sa stranice 58 spisa jer je ista irelevantna za potpuno i pravilno utvrđivanje činjeničnog stanja.

43. Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a, prema kojoj je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci naknaditi troškove. S obzirom da je tuženik izgubio parnicu, dužan je, temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a, tužiteljici naknaditi troškove parničnog postupka, dok je zahtjev tuženika za naknadom troška odbijen.

44. Tužiteljici je u ovom postupku sve do 22. travnja 2026. prema odredbi Tbr. 52/4 važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje OT), priznat trošak prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22), koja je bila na snazi u vrijeme pokretanja postupka, i to jednokratna nagrada za zastupanje u prvostupanjskom postupku, bez obzira na broj radnji koje je poduzela, u visini od 200 bodova (Tbr. 7/2 OT), a što uz vrijednost boda od 2,00 eura, uvećano za trošak PDV od 25% (Tbr. 42 OT) iznosi 500,00 eura.

45. Visina troška tužiteljice nakon 22. travnja 2026. određena je sukladno odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23, dalje OT), a prema vrijednosti predmeta spora koja nakon 22. travnja 2026. iznosi 5.490,10 eura. Tako je tužiteljici za iduće razdoblje priznat slijedeći trošak: za zastupanje na ročištu održanom 23. travnja 2026. 25 bodova po Tbr.9/5 OT (ročište odgođeno prije početka raspravljanja) te za zastupanje na ročištu održanom 15. svibnja 2026. 100 bodova po Tbr.9/1 OT, a što ukupno iznosi 125 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 eura, uvećano za trošak PDV-a od 25% iznosi 312,50 eura.

46. Stoga trošak tužiteljice sveukupno iznosi 812,50 eura, a koji trošak je dužan platiti tuženik.

47. Slijedom navedenog, zahtjev tužiteljice za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu preko dosuđenog je odbijen.

48. Iz navedenih razloga valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu, 29. lipnja 2026.

Sutkinja:

Danijela Marotti Andrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe nadležnom Županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pismeno, u 4 primjerka, putem ovog suda.

DNA:

1. punomoćniku tužiteljice
2. punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-02672**

Kontrolni broj: **07869-55f4e-70626**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.